

עמ"ת 2764/05/17 - עומרי אל כליל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 מאי 2017

עמ"ת 2764-05-17 אל כליל(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העורר
עומרי אל כליל (עציר)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד אבי שגב

בא כוח עוררים עו"ד מוחמד דרויש

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בימ"ש השלום בפתח תקווה מיום 30.4.17 (כב' השו' כרייף), בגדרה הורתה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 21.5.17 - כאשר עד מועד זה יתקבל תסקיר מעצר בעניינו, וזאת לצורך בחינת חלופת מעצר, ככל שזו הוצאה ביישוב מרוחק (בועיינה נוג'דאת), וזאת לאחר שהוצגו אף מפקחים רלבנטיים.

2. יצוין, כי כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של פגיעה כשהעברין מזוין - על כי ביום

עמוד 1

21.4.17 הגיע בצוותא עם שני אחרים לבית הפנקיק בבית ינאי, פנה למתלונן על רקע יחסיו הרומנטיים עם בת משפחתו ואז לאחר דין ודברים, היכה את המתלונן בראשו באמצעות בקבוק וודקה - באופן שגרם לחתך בראשו של המתלונן שנזקק לתפרים.

3. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בבסיס הבקשה להארכת מעצרו עד תום ההליכים.

4. עיקר הערר מונח בפניי נוגע לטענת ב"כ העורר, כי נוכח ההלכה שנקבעה בבש"פ 27/15 (עלי יונס נ' מדינת ישראל), על ידי כב' השופט עמית, אין מקום להיזקק לתסקיר המעצר בשלב זה וניתן להורות על שחרורו של העורר לחלופה ובתנאים עד קבלתו.

עוד ציין את האבחנה שבין העורר לשני האחרים המפורטים בכתב האישום נשוא הבקשה למעצר - ששחררו בשלב הימים, כי נסיבותיהם דומות באופן המצדיק את שחרורו אף של העורר, כבר בשלב זה.

ב"כ העורר מתייחס אף לעובדה כי ביהמ"ש קמא לא ראה לנכון לחקור את המפקחים באופן שיכל לבחון את התאמתם.

5. מאידך - עותר ב"כ המשיבה לדחיית הערר תוך שהוא מפנה, בין היתר לאבחנה שעלתה עוד במהלך הדיון ביום 30.4.17 בין העורר לשני האחרים (לענין עוצמת הראיות כנגדם והדומיננטיות בביצוע המעשים), באופן שלא יכולה ללמד על היותה של זו פסולה ומצדיקה גם את שחרורו של העורר כבר בשלב זה.

כן הוסיף ב"כ המשיבה כי מדובר בעילה סטטוטורית למעצרו של העורר בדמות מסוכנותו, כנגזר מהעבירה המיוחסת לו, כנ"ל, באופן המצדיק קבלת תסקיר בטרם שקילת שחרורו לחלופה ו/או בתנאים.

6. לאחר בחינת החלטתו של בימ"ש קמא - מצאתי כי לא נפל בו פגם, ודין הערר להידחות.

בית משפט קמא ציין את העובדה כי לחובת העורר עבר פלילי בעבירת נשק והוא אף היה עצור בעבר.

עוד נדרש בעניין זה למסוכנותו הסטטוטורית של העורר כנלמד מהעבירה המיוחסת לו, באופן המצריך, לטעמו, את בחינתו של שירות המבחן, ככל שהדבר נוגע לאפשרות קיומן של נסיבות חריגות שיאפשרו מתן אמון בעורר בחלופה המוצעת.

בית המשפט קמא סבר כי באמצעות תסקיר המעצר ניתן יהיה לבחון האם ניתן לשלול או להפיג את מסוכנותו של העורר שבאה לידי ביטוי במקום ציבורי, על רקע מניע שנראה כ"כבוד המשפחה" ועל כן יש לנקוט משנה זהירות בטרם קבלת החלטה בעניינו.

7. בכלל נסיבות אלה אף השתכנעתי כי אין אבחנה פסולה בין העורר לשני האחרים - בנסיבות שפורטו על ידי ב"כ המשיבה בדיון מיום 30.4.17, כנ"ל.

8. אין להתעלם מהעובדה כי פרק הזמן הנדרש להערכת תסקיר כפי שנקבע על ידי ביהמ"ש קמא אינו ממושך, מידתי, ואין להתערב בו, כמו גם בהחלטת בימ"ש קמא גופה.

9. נוכח כל האמור, הערר נדחה.

10. עותק ההחלטה יישלח לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת